

Δημοσίευμα για το πρώτο παιδί στην Ελλάδα που γεννήθηκε με εξωσωματική γονιμοποίηση.

ΣΤΕΛΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΧΑΝΔΑΚΑΣ

Θέλει τόλμη η μητρότητα

«Για τη μητρότητα αξίζει να είστε γενναίες και τολμηρές», λέει η πρώτη Ελληνίδα που έκανε παιδί με εξωσωματική, με τη βοήθεια του Βρετανού γιατρού που έφερε στον κόσμο τη Λουίζ Μπράουν, το πρώτο παιδί που γεννήθηκε με εξωσωματική στον κόσμο! Διαβάστε την ιστορία της, αλλά και τρεις ακόμη ιστορίες ανθρώπων που πάλεψαν και παλεύουν για τη γονιμότητα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΡΛΑΤΗΡΑ

ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΚΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΟΝΟΓΥΙΟΥ

Ειρήνη Κόκα

«Θα νικήσω τον καρκίνο, έλεγα, γιατί αλλιώς πώς θα αποκτήσω παιδί»

39 χρόνων,
κομμώτρια

Το 2008, όταν ήμουν 22 χρόνων, διαγνώστηκα με λέμφωμα Hodgkins. Χάρη στη στήριξη των γιατρών του Λαϊκού και της οικογένειάς μου, έδωσα μια γενναία μάχη. Ήταν η πρώτη, αλλά δεν το γνώριζα. Το 2012 ο καρκίνος εμφανίστηκε πάλι, και μάλιστα πιο επιθετικός. Τότε, και εν όψει των νέων θεραπειών, μπήκε στη ζωή μου ο γυναικολόγος Κωνσταντίνος Πάντος.

Μετά από σύσταση της αιματολόγου πήγα για να καταψύξω ωάρια. Ωστόσο, ο ειδικός μου εξήγησε ότι δεν είχαμε χρόνο, μας πίεζαν οι θεραπείες που θα ξεκινούσαν άμεσα, και προχώρησε σε κατάψυξη ωοθηκικού ιστού. Ήταν η πρώτη φορά που γινόταν αυτό στην Ελλάδα.

Δεν φοβήθηκα, ούτε το σκέφτηκα. Αισθάνθηκα τυχερή που είχα εναλλακτική. Μέχρι το 2015 πάλευα με τον καρκίνο. Θα νικήσω τον καρκίνο, έλεγα, γιατί αλλιώς πώς θα αποκτήσω παιδί. Ονειρευόμουν να γίνω μάνα από παιδί, και δεν θα άφηνα τίποτα να μου το στερήσει.

Το 2020, έχοντας ολοκληρώσει τις θεραπείες, ήμουν έτοιμη να προχωρήσω στο επόμενο βήμα. Να παντρευτώ με τον σύντροφο μου, τον Μιλτιάδη, που είμαστε μαζί από το 2011. Και φυσικά να κάνουμε οικογένεια.

Το 2021 υποβλήθηκα σε μεταμόσχευση του κρυοσυντηρημένου ωοθηκικού ιστού για να αποκτήσω και πάλι τη γονιμότητά μου. Τον Μάιο του 2022 ξεκίνησα τη συλλογή ωαρίων με φυσικό κύκλο. Τον Οκτώβριο του 2023 έγινε η εμβρυομεταφορά, και πέρυσι τον Ιούνιο αποκτήσαμε τον πρώτο μας γιο, τον Κωνσταντίνο-Ευφραίμ.

Πολλές φορές μου φαίνεται απίστευτο. Ο,τι έχω περάσει και έχω αντέξει. Είμαι εγώ που κρατάω το παιδί μου αγκαλιά; Το έχω βιώσει στ' αλήθεια; Ναι, απαντάω στον εαυτό μου. Είσαι εσύ που βρισκόσουν μέσα στα νοσοκομεία επί μήνες, αλλά έπαιρνες δύναμη και αγάπη από τους άλλους και δεν σταμάτησες ποτέ να παλεύεις και να ονειρεύεσαι. Και αυτό λέω και στους άλλους. Μην εγκαταλείπετε, παλέψτε για ό,τι επιθυμείτε, διεκδικήστε τη ζωή που θέλετε.

Στέφανος Χανδακάς

«Εχουμε βοηθήσει περισσότερες από 850 οικογένειες να αποκτήσουν παιδί»

55 χρόνων,
μαιευτήρας-
γυναικολόγος
στο «Μπτέρα»,
ιδρυτής
HOPEgenesis

«Για ποιο λόγο ένας γνωστός γιατρός, με τη βάση του σε ένα μεγάλο νοσοκομείο της Αθήνας, αρχίζει να οργώνει την Ελλάδα και κάνει στόχο ζωής την ανάσχεση της υπογεννητικότητας και του δημογραφικού προβλήματος;» είναι μία ερώτηση που μου κάνουν συχνά. Η απάντηση δεν είναι μονοσήμαντη.

Είναι ο τρόπος που μεγάλωσα - και θα μεγαλώσω τα 4 παιδιά μου. Ορμώμενος από τη νησιωτική καταγωγή μου, την ιατρική παράδοση της οικογένειάς μου -είμαι τέταρτης γενιάς γιατρός-, αλλά και τη συνθήκη με την οποία μεγάλωσα, ότι προσφέρουμε στην κοινωνία, το να ασχοληθώ με την υπογεννητικότητα στις ακριτικές περιοχές ήταν μονόδρομος.

Ιδρύσα την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία HOPEgenesis το 2015 γιατί αντελήφθην το μείζον θέμα του Δημογραφικού. Ευτυχώς το κατανόησαν και άλλοι, που σταδιακά πολλαπλασιάζονταν και ακολουθούσαν τις αποστολές μας.

Στόχος της HOPEgenesis είναι όλες οι γυναίκες να έχουν ίσα δικαιώματα απέναντι στη μητρότητα, ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας και την οικονομική τους κατάσταση. Ξεκινήσαμε -και συνεχώς επεκτεινόμαστε- να υιοθετούμε ακριτικές περιοχές και απομακρυσμένα νησιά με αρνητικό ισοζύγιο γεννήσεων - θανάτων. Καλύπτουμε όλα τα έξοδα κύησης, τοκετού, μεταφοράς και διαμονής των εγκύων.

Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε περίπου 500 απομακρυσμένες περιοχές. Συνολικά η HOPEgenesis έχει βοηθήσει περισσότερες από 850 οικογένειες να αποκτήσουν παιδί ή παιδιά. Το 5% των γεννήσεων είναι μέσα από το πρόγραμμα δωρεάν παροχής θεραπειών γονιμότητας. Στηρίζουμε επίσης τα ζευγάρια που θέλουν αλλά δεν μπορούν να αποκτήσουν παιδί.

Εχουμε δημιουργήσει ένα υγειονομικό δίκτυο ασφαλείας για όλα τα ζευγάρια που θα το αποφασίσουν με μόνο κριτήριο την εντοπιότητα. Οι Φούρνοι Ικαρίας είναι πρωταθλητές, έχουν σταθερά πάνω από 10 γεννήσεις τον χρόνο.

Οσο μεγαλώνουν τα παιδιά, τόσο η HOPEgenesis υποστηρίζει το μεγάλωμά τους, τη μόρφωσή τους, τις οικογένειές τους, με βρεφονηπιακούς σταθμούς, παιδικές χαρές, γήπεδα, ξένες γλώσσες. Κάθε φορά που βλέπουμε τα εκατοντάδες παιδιά που ξεγεννήσαμε στα νησιά συγκινούμαστε, καμαρώνουμε, εμπνεόμαστε και παίρνουμε δύναμη για το μέλλον.

Στέλλα Κωνσταντινίδου

«Ήμουν η πρώτη Ελληνίδα που απέκτησε παιδί με εξωσωματική»

75 χρόνων,
διακοσμήτρια

Στα 17 μου λόγω περιτονίτιδας κινδύνεψε η ζωή μου. Σώθηκα, αλλά μου αφαίρεσαν σάλπιγγα και ωοθήκη. Οι γιατροί μου είπαν ότι δεν θα μπορέσω να αποκτήσω παιδί.

Στα 32 μου τους είχα διαψεύσει. Γέννησα τη Χριστίνα μου στις 20 Ιανουαρίου του 1982. Ήταν το πρώτο παιδί στην Ελλάδα που γεννήθηκε με εξωσωματική γονιμοποίηση. Και το 13ο στον κόσμο.

Από το 1972 που παντρεύτηκα, έψαχνα γιατρούς και λύσεις εντός και εκτός Ελλάδας. Βρισκόμουν στις Ηνωμένες Πολιτείες όταν γεννήθηκε η Λουίζ Μπράουν. Το είδα στις ειδήσεις και αμέσως έστειλα γράμμα στον γυναικολόγο Πάτρικ Στέππου. Με ευχαρίστησε γιατί ήμουν η πρώτη που είχα επικοινωνήσει μαζί του, αλλά με ενημέρωσε για την πειραματική φάση και την αμφισβήτηση που δεχόταν από γιατρούς και Εκκλησία.

Περίμενα να με ειδοποιήσει, όπως μου έγραψε, αλλά αυτό δεν έγινε. Έτσι, τον Απρίλιο του 1981 πήγα και τον βρήκα στο εργαστήριό του στο Κέιμπριτζ. Του είπα ότι είμαι η Ελληνίδα που του είχε στείλει την επιστολή. Αργότερα ήρθε και ο σύζυγός μου, και μας ενημέρωσε για όλα αυτά που σήμερα είναι ρουτίνα.

Είχε συλλέξει δύο ωάρια με φυσικό κύκλο. Έκανε τη γονιμοποίηση και προχώρησε στην εμφύτευση. Ήταν Ιούνιος 1981. Εμείνα στη Βρετανία επί 6 μήνες και με παρακολουθούσαν συνεχώς.

Ζήτησα όμως να γεννήσω στην Ελλάδα, και ο γιατρός Στέππου συμφώνησε. Ο τοκετός επισπεύσθηκε λόγω επιπλοκής και έτσι οι γιατροί, ο δρ Στέππου με τον κ. Αλκιβιάδη Κόλλια, προχώρησαν σε καισαρική.

«Γέννησες το πιο όμορφο κοριτσάκι στον κόσμο», μου είχε πει ο Στέππου, την ώρα που σχεδόν όλοι αναρωτιούνταν αν το μωρό είναι... κανονικό.

Αισθάνομαι ευλογημένη από εκείνη την ημέρα. Δεν κατάφερα να κάνω άλλο παιδί, όπως είχαμε πει με τον Στέππου, γιατί μετά αρρώστησε και πέθανε ο σύζυγός μου.

Μεγάλωσα τη Χριστίνα μου και την καμαρώνω. Προσπάθησα να μεταφέρω σε όλες τις γυναίκες ό,τι βίωσα. Να μη φοβάστε, να πιστεύετε στον Θεό και την επιστήμη. Για τη μητρότητα αξίζει να είστε γενναίες και τολμηρές.

Κατερίνα Μονογυιού

«Έκανα κρυοσυντήρηση ωαρίων για να πάρω τη ζωή μου στα χέρια μου»

43 χρόνων,
βουλευτής
Κυκλάδων Ν.Δ.

Προχώρησα στην κρυοσυντήρηση ωαρίων για να διατηρήσω την επιλογή της μητρότητας παρά τις προσωπικές και επαγγελματικές προκλήσεις που αντιμετώπιζα. Η διαδικασία έγινε δύο φορές ώστε να έχω περισσότερα ωάρια και άρα περισσότερες πιθανότητες για μια μελλοντική εγκυμοσύνη. Με βοήθησε να νιώσω ότι παίρνω τη ζωή στα χέρια μου. Σημαντικό ρόλο έπαιξε και ο γιατρός μου, ο μαιευτήρας-γυναικολόγος, δρ Χρήστος Παππάς. Σωματικά δεν ήταν απαιτητική η διαδικασία, ενώ συναισθηματικά μου έδωσε δύναμη και σιγουριά.

Δυστυχώς, τότε διαπίστωσα προσωπικά τα θεσμικά κενά. Βρέθηκα στην άβολη θέση να μην μπορώ να προχωρήσω σε κρυοσυντήρηση ωαρίων πριν από την έκδοση του διαζυγίου μου επειδή απαιτούνταν η συναίνεση συζύγου - κάτι απολύτως παρωχημένο. Ήταν το έναυσμα για να αναλάβω πρωτοβουλία προκειμένου να αλλάξει η σχετική νομοθεσία. Και ήταν πολύ σημαντικό ότι οι προτάσεις μου έγιναν πράξη.

Αναμφίβολα, η κατάψυξη ωαρίων πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ζήτημα αυτοδιάθεσης και όχι πολυτέλεια ή ταμπού. Είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι η κυβέρνηση εκουγχρόνισε το απαραιτούμενο νομοθετικό πλαίσιο: **α)** καταργώντας την απαιτούμενη συναίνεση του συζύγου, **β)** επιτρέποντας κρυοσυντήρηση για κοινωνικούς λόγους, **γ)** αυξάνοντας το όριο στα 54 έτη, **δ)** διασφαλίζοντας τη χρήση ωαρίων από διαζευγμένες γυναίκες χωρίς συναίνεση πρώην συντρόφου, **ε)** δίνοντας δυνατότητα υποβοηθούμενης αναπαραγωγής σε άτομα με HIV.

Το οικονομικό σκέλος αποτελεί εμπόδιο για πολλές γυναίκες. Θα υποστήριζα σθεναρά την ενσωμάτωση της κατάψυξης ωαρίων σε ένα σύστημα κρατικής επιδότησης ή μερικής ασφαλιστικής κάλυψης γιατί δεν πρόκειται για μια ιδιωτική επιλογή, αλλά για μια πράξη που συνδέεται άμεσα με το δημογραφικό πρόβλημα και την υπογεννητικότητα της χώρας μας. Πιστεύω ότι το ζήτημα της κάλυψης από τα ασφαλιστικά ταμεία θα προχωρήσει στο επόμενο διάστημα.

Θα παρότρυνα τις γυναίκες να μην επιτρέπουν σε κανένα στερεότυπο ή φόβο να καθορίσει τις επιλογές τους. Εχουμε το δικαίωμα να προνοούμε για το μέλλον μας χωρίς ενοχές ή προκαταλήψεις.